

LA CÀTEDRA DE SANT PERE

per ANDREU MARQUÈS

Allò que diu el salm 127, «si el Senyor no edifica la casa és inútil l'afany dels constructors», val no únicament ni principalment per a edificacions materials com són cases o ciutats, sinó sobretot per aquell edifici de pedres vives que és l'església. Per això l'Apòstol podia dir als Corintis: «Vosaltres sou el conreu de Déu, la casa edificada per Ell». Es tracta, doncs, de no posar obstacles a l'acció constructora de Déu. Però, com passa sempre, deixar que Déu obri en nosaltres no ens porta pas al quietisme sinó que, ben al contrari, ens fa col·laboradors seus i, en aquest cas, capaços d'edificar i cridats a fer-ho en comunió amb Ell. L'Apòstol en tenia plena consciència quan reivindicava el títol de *bon architecte* i deia: «Nosaltres treballem en l'obra de Déu». I també, adreçant-se als creients: «Que cadascú miri bé com edifica».

Una cosa molt semblant passa amb el fonament de l'Església. Sabem —com diu la primera carta als Corintis (3,11)—, que «de fonament, ningú no en pot posar cap altre que el que ja ha estat posat: Jesucrist». I, amb tot, també es pot dir —amb la carta als Efesis (2,20)—, que els creients formem un «edifici sobre el fonament dels apòstols i dels profetes». Una cosa semblant, respecte a Simó Pere, ens diu l'evangeli d'avui i alhora ens en dóna el perquè. Pere professa la seva fe: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu», i amb aquesta fe deixa que Jesús sigui la roca de la seva vida. Per tant, segons la manera de fer de Déu (la seva economia), Simó-Pere esdevé roca de fonament per als seus germans tal com Jesús ho és per a ell. «Simó, Simó, Satanàs us ha reclamat a tots per garbellar-vos com el blat; però jo he pregat per tu perquè no defalleixi la teva fe; i tu, un cop convertit, confirma els teus germans».

A més del ministeri de Pere, sabem que en l'Església primitiva hi havia apòstols, profetes, evangelistes, pastors i mestres, tots ells organitzats —com diu la carta als Efesis (4,11-12)—, per «anar edificant el cos del Crist». I així com perdura en l'Església d'avui el ministeri de Pere, perduren també els altres ministeris (i segurament n'hi ha de nous). La finalitat de tots ells és ben clara, segons el criteri donat per sant Pau: «Feu-ho tot per edificar».

Seria interessant anar resseguint en el Nou Testament tot el que se'ns diu sobre edificar i edificis: se'ns hi parla d'arquitectes, de fonaments, de roques, de pedres, de cases, de temples... I hi ha, encara, tots els usos figurats del verb edificar en el sentit d'encoratjar, d'enfortir, d'animar, de fer el bé... Però potser es pot resumir tot en una sola paraula, ben breu, de l'Apòstol: «L'amor edifica». No sé que s'hagi trobat, ni dintre ni fora de l'Església, una altra manera d'edificar. És així com Déu edifica i com ens demana que edifiquem nosaltres, juntament amb Ell.